

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 3.

Marts.

1910.

Danmark.

„Vær frimodig og stærkt,“ sagde Herren til Josva, da han af Gud blev udnævnt til at fortsætte med den Gjerning, som Moses, Herrens Tjener, havde begyndt. Frygt ikke og ræddes ikke, vedbliver han. Men han sagde ogsaa Josva Marsagen, hvorfor han skulde være frimodig og stærkt og ikke frygte og ikke ræddes: „thi,“ tilføjer han her, „Herren, din Gud er med dig i alt, hvad du foretager dig.“ Da disse Ord udtaltes til Josva, stod Guds Folk tæt ved det forjættede Lands Grænser. De stod ved Jordans Bredder. De skulde snart faa Lov til at gaa over og tage Landet i Besiddelse ifølge Forjættelsen givet til Abraham; Fjenden havde gjort sit til, at de endnu ikke var kommen over. Mange Aar havde de vandret omkring i Ørkenens Sand — alt paa Grund af Vantro; thi havde de alle haft den samme Lillid til Herren som Josva og Kaleb, da havde de allerede været i det forjættede Land og nydt dets Frugter. De vantro var nu faldne ifølge Herrens Ord (4 Mos. 14, 27—32). De var bejslede af en Aand, som ikke var Himlens, af et Sindelag, som ikke var hans, der fulgte med dem (1 Kor. 10, 4). Derfor maatte de blive udenfor; thi det er kun ved Tro, at Herrens Forjættelser kan tilegnes og opnaaes. Var der Fare for, at Josva kunde tabe Modet og blive bange? Hvis ikke, da havde Herren ikke udtalt sig saaledes.

Dette er strødt til Advarsel for os, til hvem de sidste Tider er komne. Herren vil ikke, at nogen af os skal blive et Bytte for Fjenden og falde i Vantroens Ørken. Han vil, at vi skal indtage Landet, saadan som Guds Folk aldrig forud indtog det. Men for at dette kan ske med os, maa vi være i Besiddelse af Jesu Kristi Tro, den Tro, som en Gang er overantvordet de hellige; thi vor Tro (Jesu Kristi Tro) er den Sejer, som har overvundet Verden. Derfor ransager eder selv, om I er i Troen! 2 Kor. 13, 5.

Arbejdet her i Danmark gaar sin jævne Gang. Vore kjære Medarbejdere er nu i Færd med at fremholde for Forsamlingerne paa de Steder, hvor Møder holdes, de Sandheder, som særskilt skal afgjøre, om Evangeliet skal blive en Livsens Lugt til Livet eller en Dødsens Lugt til Døden for dem, som i længere Tid har fulgt med ved Møderne. Vi kan ikke omvende Menneskene, men vi kan, som Johannes gjorde, henvisse til det Guds Lam,

som borttager af Verdens Synd. Vi kan fremholde, at om end vi kommer til fort, saa har vi endnu en Talsmand, Jesus Kristus, den retfærdige, han er endnu en Forsoning for vore Synder, ja ikke alene for vore, men ogsaa for den ganske Verdens; thi det er Guds Kjærlighed eller Godhed, som leder Mennesket til Omvendelse. Vi ønsker ikke, at vore Medmennesker blot skal modtage Teorien, men at de skal modtage Sandhedens Kjærlighed til deres Fjelse. Ved for os, kjære Søstende, at Herren maa hjælpe os ved sin gode Aand at fremholde de store og ophøjede Sandheder saaledes, at Menneskene maa udbyrde: „Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?“ Paa flere Steder er der stor Modstand, men ogsaa dette bevirker, at „de, som er af Sandheden, hører min Røst“. Eders i Sandheden forbundne ringe Tjener,

C. C. Jensen.

Guldbergsgade 119, Aarhus.

Sadmund.

Vi vil atter sende nogle Ord gjennem vort lille Blad „Missionstidsskriftet“. Vi strider fremdeles for at opløse vore Medmennesker om den Tro, som en Gang er overantvordet de hellige, og trods al Modstand og trods alle Midler, som benyttes af Sandhedens Fjender for at modarbejde Sandheden og paa samme Tid holde Menneskene i Mørke angaaende deres egen aandelige Tilstand, Tidens Alvor og Fjelsrens snare Komme, saa har dog flere Sjæle her begyndt at vandre i Harmoni med Herrens hellige Vilje, og vi takker Gud for dette. Flere andre følger Møderne med stor Interesse, og vor inderlige Bøn er, at Guds Kjærlighed og Naade maa faa Lov til at lede dem helt over paa Sandhedens Side.

Der har ved vore sidste Møder været gjort Forsøg paa fra Præstens Side offentlig at fremstille S. D. A.'s Lære som „falsk“, „en Forvrængelse af Guds Ord“ osv. Forsamlingen bliver saaledes advaret imod os og vore Troensankuelser. Vi ventner mere af samme Slags fra samme Kilde, men vi vil ved Guds Naade forsvare Sandheden, vidende, at den skal sejre i ethvert oprigtigt Hjerte. Vi har saa ofte erfaret Sandheden af følgende Tekst: „Thi et Menneskes Brede bereder dig Pris; hvad der bliver tilovers af Bredden, omgjørdet du dig

med." Sal. 76, 11. Søffende i Herren, naar J gaar til Naadens Trone, tal da ogsaa et godt Ord for os og for Sagen her. Eders Broder i det salige Haab,
Gadsfund den 16de Februar 1910. J. Sherrig.

Als og Bisborg.

Da jeg ved, at Søffende interesserer sig for at høre om Arbejdets Gang, vil jeg i Korthed fortælle lidt om dette her i Als og Omegn.

Als er en stor Landsby i Vstimmerland. Folk her har megen Fordom imod Adventistene, og det var meget vanskeligt at faa et passende Sted at holde Møder. Til sidst fik vi dog lejet en stor Stue her. Interessen har hele Tiden været meget liden, og kun saa har kommet til Møderne. Dog er der nogle, som har fundet sin Frelser, og som har begyndt at helligholde Sabbaten.

J Als har jeg holdt Møder 2 Gange ugentlig siden først i Oktober .09, men først i Februar begyndte jeg ogsaa at holde Møder i Bisborg (en Landsby ca. en Mil fra Als). Interessen er bedre der, og jeg tror, at ogsaa der findes oprigtige Sjæle, som vil gjøre Guds Vilje. Gjennem Vinteren har Broder Sherrig været mig til stor Nytte med Naad og Vink angaaende Arbejdet. Provst og Præster søger ad alle Veje at forhindre Bærrets Fremgang, men Herrens Ord staar fast: „Thi vi formaar intet mod Sandhed, men for Sandhed.“

Kom ogsaa mig og Værket her i Hu indfor Naadens Trone, Eders i Herren og det salige Haab forbundne Broder,
Alfred Petersen.

Den 16de Februar 1910.

Litteraturnmeldelser.

„**Vag Død og Grav**“ er Navnet paa en ypperlig Bog, der netop er udkommen paa vore Forlag i Kristiania og København, og som paa en fyldestgjørende og træffende Maade behandler alle de Spørgsmaal, der hører ind under det i vore Dage meget aktuelle Spørgsmaal: Har Mennesket en u dødelig Sjæl, og skal den ugubelige brændes og pines altid? Bogens Indhold faavel som den Maade, Emnet er lagt til Rette paa, vidner om, at Forfatteren — Broder Muder spach — har sat sig grundigt ind i Sagen og givet alle Argumenter for og imod U dødeligheds læren en kritisk Undersøgelse. Bogen er inddelt i fire Hovedafsnit: Menneskets Skabelse (Opriindelsen til U dødeligheds læren, Sjæle læren blandt Oldtidens Folk, Bibelen s Lære om Sjelen, den hedenske Sjæle lære i den kristne Kirke osv.), Døden og efter Døden (Hvad er Døden? Faar Mennesket sin Dom ved Døden? Hvor er de døde? Tilstanden i Dødsriget, Opstandelsen, Høveren paa Korset, Den rige Mand og Lazarus osv.), Synderens Skjæbne (Helvedes lærens Grusomhed, Ordet Helvede osv.) og En Frugt af U dødeligheds læren (en grundig Undersøgelse af Spiritistismen). Det er sikkert det bedste Værk paa dette Omraade, der endnu er udkommet i vort Sprag, og fortjener at blive læst af mange. Bogen er 256 Sider og sælges smukt indbundet for 2 Kr.

* * *

„**Vegetarist Kogebog**“ er Navnet paa en anden Bog, der ogsaa lige er udkommen, og som vi synes os at anbefale. Bogen er særlig smukt udtrykt og indeholder 439 fortrinlige Opskrifter paa vegetaristiske Retter samt Spisjesedler for Frokost- og Middagsretter i henholdsvis tre og fire Uger. Foran i Bogen findes en interessant og lærerig Afhandling (af Dr. N. P. Nelson) om „Vegetarismen og de almindeligste vegetaristiske Leve-

regler“. Forfatterinden, Søster Lindberg, der i flere Aar har været Bestyrerinde paa Frydenstrand Sanatorium, og som har holdt vellykkede og af Pressen meget rosende omtalt Kogekursus i flere af Sjællands største Byer, har haft rig Lejlighed til at sætte sig ind i Kogekunsten, og at det har lykkedes hende at løse den Opgave, der fra Forlæggerens Side har været stillet hende, vil sikkert enhver Husmoder, der kommer i Besiddelse af denne ypperlige Kogebog, villigt erkende. Hensigten med Udgivelsen af denne Bog er at kunne tilbyde vore Medmennesker en vegetarist Kogebog, hvorefter der kan tilberedes gode, sunde og nærende vegetaristiske Retter til en rimelig Pris, og vi tror, det har lykkedes os. Bogen sælges for den billige Pris Kr. 2.25.

Det er vor Hensigt at sprede denne Bog i Tusindvis ud over Landet; men for at dette kan lykkes, maa vi bede vore Søffende om at støtte os. Vi haaber derfor, at mange, især af vore Søstre, vil deltage i dette Arbejde; vi burde have mindst tyve nye Kolportører til at samle Bestillinger paa denne Bog og det af to Grunde: 1) Bogen kan ikke andet end blive til Gavn, Glæde og Velsignelse for de Familier, der kommer til at eje den — hvis den bliver solgt paa rette Maade. 2) Den kommer vore fattige og trængende indenfor vort Samfund til gode, idet Forfatterinden har stænket os Manuskriptet med den Fortaaelse, at Forfatterhonoraret kommer Konferensens Hjælpefond til gode. Vi har derfor bestemt, at der udbetales til dette Fond 10 Ore for hver Bog, der sælges. Dette udgjør 100 Kr. for hver 1000 Bøger der sælges, og dersom nu vore Søffende vil staa os bi, vil vi paa denne Maade indsamle et kækkekligt Beløb for vore trængende Søffende, og samtidig gavner vi vore Medmennesker og os selv. Lad os da straks tage fat paa denne Sag og sælg mange af denne udmærkede og istsælkelige Bog.
J. C. Raft.

Dødsanmeldelse.

Broder Anton Andreaen døde den 20de Decbr. 1909 paa Hjørring Sygehus, hvor han har opholdt sig i flere Aar. Han var meget godt kjendt, ikke alene af Søffende i Danmark, men ogsaa af mange andre, som han, sjønt han var Krøbling, gjorde alt for at opmuntre, ja om muligt at frelse. Læs hvad et Blad, „Kirkefloken“, siger om ham: „Solstraalen!“ „Paa et Sygehus opholder der sig en Mand, som gaar under ovenstaaende Navn. Han har faaet det Navn, fordi det er Solstin i hans Sjæl. Hele hans Liv vidner derom. Man ser ham aldrig nedbojet, trods hans lange, haarde Sygdom, først et Aar i Hjemmet, derefter 7 Aar paa forskellige Sanatorier og Sygehuse. Han lider af Tuberkulose, særlig i Lemmerne, alle Vegne paa Arme, Hænder og Ben. Flere Steder paa Kroppen er der store Mærker og Ar efter Lægens Kniv. Sidste Aar var han under Operation næsten hver Mandag, og der blev som oftest et Stykke Kjød faaret bort hver Gang. For nogen Tid siden tog Lægerne hele hans venstre Ben, men endda priiste han Gud. Han har været et Under for mange, som er kommen i Berøring med ham, selv Lægerne og Sygeplejerskene beundrer ham; thi det er ikke faaledes, at han trods sit Legeme og Sygdom; men det er Guds Kraft, der sejrer i ham, og som sætter ham i Stand til at udholde alt. Jeg spurgte ham en Gang, om han ikke længtes efter at komme ud og være rask som før? Na jo, svarede han, men jeg vil heller leve her med Jesus end være rask uden ham.“ Og Anton havde Ret; thi før var han leslindig og verdslig, men var nu taalmodig og havde Haab om Hørlighed hos Gud. Vi lagde ham til Svile paa Hjørring Kirkegaard til Opstandelsens Morgen.
C. C. Jensen.

Norge.

Marsmødet i Norge.

Om Gud vil, afholdes dette Møde i Kristiania fra 18de til og med den 22de Maj. Dette bliver et stort Møde, da Den skandinaviske Union vil have sine Møder paa samme Tid og Sted. Fra Udlandet kommer der mellem 20—23 tilreisende Brødre. Vi haaber, at mange af vore Søstende vil begynde med det samme at lægge Planer til at overvære denne aarlige Højtid.

Herren har lovet at velsigne os, naar vi søger ham, og Tidens Ålvor kræver, at vi søger ham, som vi endnu aldrig har gjort. Tiden hæfter, og Enden drager nær. Lad os komme sammen og søge Herren om Kraft og Styrke til at udføre hans Gjerning.

N. C. Bergerfsen.

Det nye Kurbad.

Da vi havde en Spisefal i Forbindelse med Kurbadet i Thor Ossens Gade 1, mente Brødrene, at vi ogsaa burde have en Spisefal i Forbindelse med det nye Kurbad. Derfor har vi indrettet en koselig Spisefal, hvor der kun serveres vegetariske Retter. I Vidnesbyrdene, 7de Bind, Side 60, finder vi følgende om at have en vegetarisk Spiseforretning i Forbindelse med Kurbadene i de større Byer:

„Jeg er bleven vist, at i mange Byer er det tilraadeligt at drive Spiseforretning i Forbindelse med Kuranstalterne. Disse to Ørene arbejder godt sammen for Opretholdelsen af rette Principer. Det er undertiden ogsaa tilraadeligt i Forening hermed at have Bærelser, hvor man kan indlogere de syge. Anstalter af denne Slags vil tjene som Hververe af Patienter for Sanatorierne ude paa Landet og bør helst drives i lejede Lokaler. Vi bør ikke i Byerne opføre store Bygninger til Plejehjem for syge, naar Gud udtrykkelig har fortalt os, at de bedre kan plejes udenfor. Paa mange Steder er vi tvungne til først at begynde Sanatorievirksomheden i Byerne, men saavidt muligt bør denne Virksomhed henlægges til Landet, saasnart passende Steder kan findes dertil.

Gud har vist mig, at vi i Stedet for at anstrenge os for at opbygge nogle saa Rjæmpe-Sanatorier hellere bør besidde os paa at oprette flere mindre.“

N. C. Bergerfsen.

Risør.

Risør er en By paa ca. 3900 Indbyggere, og den har tidligere været Knudepunktet for en betydelig Skibs-
sart, der dog i de senere Aar har gaaet betydeligt tilbage. Byen har ogsaa været Gjenstand for megen religiøs Virksomhed af forskellige Samfund efter ethvert Lærdoms Vej. Sidste Juni Maaned begyndte under-
tegnede Teltvirksomhed i ovennævnte By, under, som det syntes for os, lidt uheldige Omstændigheder. Vore Møder har derfor været mindre godt besøgte. Vi har
talt stiftetvis for et Gaatal af Tilhørere og gaaet fra Hus til Hus med Traktater og Blade, saa en Mængde god Sæd er bleven udfaact.

Nogle Sjæle har ogsaa taget Standpunkt for Sandheden. Af disse er en, som antog Sabbaten, rejst til Stavanger*). 4 blev døbt sidste Sabbat. En var døbt

som Baptsit, og 2 holder Sabbaten, men er endnu ikke døbt med voksen Daab. Da vi kom hertil, var der 3 Sabbatsholdere i Byen, nu er der 10, som ovenfor omtalt. Maa Herren rigelig velsigne disse Sjæle og lægge mange oprigtige Guds Børn til deres Antal, snæskes i Jesu Navn. Gilsen fra ebers i Herren forbundne Medarbejdere, Christian Tobiasfsen, Ole P. Norderhus.

Risør den 13/2 1910.

En liden Ordbog.

Mennesket — En Noble paa Havet, en rullende Bølge.
Livet — Et Lyglimt, som Mørket i Graven skal dølg.
Berømmelse — Et glinsende Stjerneskud, Ørnens Vre.
Rigdom — En Kilde til Sorg, som snart Jld skal fortære.
Fornøjelse — En flinnende Smilke paa Belystnings Kinder.
Kjærlighed — En Strøm fra Guds Trone, som aldrig forsvinder.
Tro — En Årk, som vil havne paa sin Side Døden.
Haab — En Stjerne, som bringer os Frelse i Nøden.
Gudgjørenhed — En Dæk, som af Kjærlighed flyder tillige.

Bibelen — En Bøker til Himmels salige Rige.
Religionen — En Ven, som kan Himmerigs Døre oplukke.
Døden — En Høstmand, en Le, for hvem alle maa bukke.
Jorden — En Ørk, hvor vi alle maa rastløse ile.
Graven — et Sted, hvor den trætte i Stilhed kan hvile.
Opstandelsen — Et pludseligt Skifte fra Døden til Livet.
Himlen — Et Hjem i Guds Rige, som Jesus har givet.

Samlet af N. C. Bergerfsen.

Kolportørskolen i Kristiania.

Mødet for Kolportørerne var ogsaa denne Gang et vellykket Foretagende. Det er for Norges Bedkommende sikkert den bedste Tid af Aaret til at styrke denne Øren af Missionsvirksomheden. Vi havde en velstignet Tid med hverandre, saadanne Ting, som særlig vedrører dette Arbejde, blev drøftede. Herrens Ånd var mechtig iblandt os og opmuntrede os alle til at tage fat med fornyet Iver i det nye Aar og føre Arbejdet fremad, hver paa sit Sted og hver i sin Stilling.

Bed Betragtningen af vort Monster og Bekjendelses Apofstel Jesu Kristi Missionsbrejfer, ledet af Br. Bergerfsen, faavel som Betragtningen af Fortidens Budstaber til Jordens Befolkning sammenlignet med det sidste Maadens Budstaber, ledet af undertegnede, fik vi en dyb Forstaaelse af, hvad en sand Missionærs Liv indebærer og det tydelige og alvorfulde Budstaber, vi som Folk repræsenterer. Søster Selma Ringstrøm holdt et belærende Kursus i Bogholderi, hvori alle deltog med Interesse. Ved Siden af Møder om Bogsalg og andre Ting, som kommer under Navnet „Missionsforretning“, havde vi ogsaa Del i Bønneugens rige Velsignelser, hvilke var til stor Opmuntring for vort aandelige Liv; kort sagt, vi erfarde Sandheden af, at det er godt, at Brødre bør tilfammen.

Bogsalget i 1909 oversteg 40,000 Kroner, hvilket maa betragtes som et glædelig Resultat sammenlignet med foregaaende Aar. Vi kan sige, at Afkastningen er steget ca. 20,000 i de sidste 2 Aar, og det er en glædelig Beretning. Sels nye Arbejdere indgik i Kolportørernes Rækker, saa at vor Tropsstyrke tæller nu henimod 60 Kolportører, hvoriblandt nogle dog er ganske unge. Med en saadan Styrke i fuld Aktivitet tør vi dog forvente endnu større Ting i 1910. Ligeom John Wesley's fagde engang: „Giv mig 100 Missionsarbejdere, som frygter intet uden Gud, som hader intet uden Synden, og som ikke agter

*) Da vi ikke endnu har set noget til vedkommende her i Stavanger, bebes hans eller hendes Ndr. opgivet om muligt. — R. d.

sig at vide noget uden Jesus Kristus og ham korsfæstet, og jeg skal sætte Verden i Bevægelse!”

Efter Skolen rejste enhver til sit Fælt, og opmuntrende Rapporter indløber nu hver Uge, saa at Udfigterne for denne Gren af Herrens Værk er lysere i Aar, end de har været i mange Aar.

Søstende i alle Menigheder, bed inderlig til Herren for disse Arbejdere og for denne herlige Sag!

J. M. Nærem.

Skolepenge.

Naar vi nu igjennem „Missionsfelteretninger“ har faaet Meddelelse om den gode Skolebygning, der er opført i Stodsborg, hvori vore unge Søstende kan blive uddannede til Arbejdere i Herrens Binaard, saa burde dette blandt vor Ungdom bevirke en hellig Vængsel efter at erholde en saadan Uddannelse, at de derved kunde stiftes til at fylde den Plads, Gud vil, at de skal indtage i det sidste Raadens Budstabs Forlyndelse. Thi det bør være klart for ethvert Medlem af Guds Menighed, at Herren, som har ledet os til Sandheden, har ogsaa en bestemt Hensigt med os og et bestemt Sted, hvor han vil, at vi skal repræsentere ham. Det bør ogsaa være klart for enhver, at Gud ikke er tilfreds med vort Liv, førend vi begiver os af Sted paa Vejen til det Sted og den Stilling, Herren vil, at vi skal indtage i hans Værk.

Døren til dette Sted for vor Ungdom er Missionskolen.

Ja, vil maasse nogle sige, jeg længes efter at kunne komme paa Skolen; men det er saa kostbart, at det vil tage næsten alle de Penge, jeg ejer. Lad mig da sige dig, min Broder eller Søster, at hvis du har Lykt til at komme paa Skolen og har Penge nok til at betale for dig, da har jo Herren aabnet Vejen for dig, og da er det blot et Offer, der maa gøres fra din Side. Naar du saa ser hen paa det Offer, Jesus gjorde for at faa dig ind i Sandheden, og den Pris, han betalte for din Syndbegjærlighed, saa passer Salmedigterens Ord fortreffelig:

„Jeg gav mit Liv for dig —
Hvad har du gjort for mig?“

Ja, Frelserens dyrebare Gave har vi modtaget uden Penge og uden Betaling, og det var Himlens største Offer. Naar saa Spørgsmaalet om, hvor meget du skal ofre for at faa dig en Uddannelse til rettelig at kunne repræsentere din himmelske Fader, gør sig gjældende, saa svarer den Helligaand tydeligt og bestemt med følgende Ord: „Visdommens Begyndelse er: køb Visdom, og for al din Ejendom køb Forstand! Ophøj den, saa skal den ophøje dig, naar du tager den i Favn, saa skal den ære dig. Den skal sætte en yndig Krans paa dit Hoved; den skal give dig en dejlig Krone.“ Ordsp. 4, 7—9. „Saligt er det Menneske, som har fundet Visdom, og det Menneske, som vinder Forstand. Thi det er bedre at købe den end at købe Sølv, og at vinde den er bedre end Guld. Den er dyrebarere end Perler, og alt det, du har Lykt til, kan ikke lignedes ved den. I dens højre Haand er langt Liv, i dens venstre er Rigdom og Ære.“ Ordsp. 3, 13—16.

Andre vil maasse sige: Jeg føler ogsaa, at jeg burde gaa paa Skolen; men jeg har slet ingen Penge, ej heller Udligt til at faa nogen. Men har du gjort nogen Anstrengelse i den Retning? Hvor ofte og inderlig har du bedet til Herren om at aabne en Vej for dig? Kommer du i Hu, at Herren ejer Sølv og Guldet, samt at han har oprettet en Raadetrone, hvor man kan faa betimelig Hjælp?

Jeg tror, at Herren, som vidste, at mange ubemidlede unge Mennesker vilde komme med i Sandheden, igjen-

nem Kolportørarbejdet ikke alene sætter dem i Stand til at fortjene Penge til sin Uddannelse, men ogsaa samtidig ved dette Arbejde giver dem Anledning til at lægge for Dagen, at de har Kald fra Gud til mere direkte Missionsarbejde.

Det glæder mig derfor i denne Forbindelse at kunne meddele, at flere unge Arbejdere i Bogmissionen — fra 20-Aarsalderen og opover — i 1909, samtidig som de har ernæret sig selv og gjort Ret og Retfærdighed mod Gud og Mennesker ogsaa har sparet saa mange Penge, at de nu kan overvære Skolen for at faa en videre Uddannelse. Ved Siden heraf har de i Arbejdet erhvervet sig en rig Erjaring, der vil hjælpe dem i fremtidigt Missionsarbejde.

Vi tvivler ikke paa, at saadanne har Kald fra Gud til at arbejde i Missionen.

Gaf du hen og gør ligesaa!

J. M. Nærem.

Godgjørenhed og Offergaver.

Molbeck siger om Betydningen af Ordet Godgjørenhed: „Den er godgjørende, som gjerne understøtter nødsiddende; den er velgjørende, der anvender sin Virksomhed til Gavn for sine Medmennesker.“ Godgjørenhed er en Frugt af Kjærlighed, og den, som besidder denne kristelige Dyd, vil ikke leve for sig selv, men for andre; han vil benytte sin Tid, sine aandelige og legemlige Kræfter og sine Midler ej blot til sit eget, men ogsaa til andres Gavn og Velsignelse. Han vil leve og virke for sine Medmenneskers bedste, ej blot med Hensyn til dette Liv, men især for det tilkommende.

Godgjørenhed er en frivillig Sag og kan ikke frembringes ved Tvang; thi den kristne drives af Kjærligheden.

Følgende viser klart, at Herren har betroet alt sit Guds i Verden til sine Tjenere, for at de skal forvalte det for en Tid, men dog paa visse Betingelser: „Han kaldte ti af sine Tjenere og gav dem ti Pund og sagde til dem: Kjøbslaar, indtil jeg kommer.“ Luf. 19, 13. Og atter: „Thi ligesom en Mand, der drog udenlands, kaldte sine Tjenere og overantvorbode dem sit Guds, og gav en fem Talerter, en anden to og en anden et, hver efter hans Evne; og han drog straks udenlands.“ Ved Døjet ventede han at faa sit eget igjen, „med Hente“. Matt. 25, 14. 15. 27. Alle loyale Undergaafter maa kunne indse Rimeligheden af en saadan Plan.

Brødre og Søstre i Norge! Lad os betale Herren en ærlig Tiende og paa samme Tid ihukomme Missionen med Gaver. Enhver bør ogsaa ihukomme at betale Forsteddagsgaver, samt give til Sabbatsskolen og andre gode Djemed.

Forstanderne og Lederne for Menighederne burde af og til holde Bibellæsninger over disse Emner.

N. C. Bergersen.

2 opvakte Gutter (Sabbatsholdere) i 17-Marsalderen kan komme i Lære i Trykkeriet. Skriftlige Ansøgninger med Opgave over Skoleuddannelse og medfødte Anlæg bedes sendt Trykkeriet under Adresse Faktor E. B. Jensen, Afersgaden 74, Kristiania.

Ledige Pladse.

Bysælgerplads er ledig for en kvik og opvakt ung Mand. — En med nogen Øvelse foretraktes.

Kontorplads er ledig for en øret og belanbeselet ung Dame.

Butikplads er ledig for en i Kolonialforretning bevandt ung Dame. Ansøgninger til alle tre Pladse sendes ledsaget af Attestkopier til En og Endresen, Bergen.